

O vánocích nikdo nesmí být sám

Kamelot

Na zasmušilý chalupy sníh se tiše snáší
a voní cukroví,
koledy vanou z rádia a zkřehlý ruce z kádí
pár kaprů vyloví,
chvíle štědrovečerní cinká mi do skel
a slyším dětskej smích,
pospíchám domů, domů o vánocích.
Vidím rozzářený tváře a v očích jiskry prskavek
a dárků plnou skříň,
navždy zaslíbenou krajinu, co oblétají havrani
jak sněhobílou síň,
je chvíle štědrovečerní, cinká mi do skel
a slyším dětskej smích,
pospíchám domů, domů o vánocích.
Naložím všechny samotáře,
co si mávnou u krajnic,
vezmu je s sebou v týhle káře
někam dál ...
Vyložím všechny na tom místě,
kde planou knoty svíc,
o vánocích nikdo nesmí být sám.
Můj smysl pro tradici je delší nežli obzor,
co v zádech usíná,
jsem blízko svému cíli a Brno v téhle chvíli
je velká zmrzlina,
chvíle štědrovečerní cinká mi do skel
a slyším dětskej smích,
pospíchám domů, domů o vánocích.
Naložím všechny samotáře ...,
o vánocích nikdo nesmí být sám,
o vánocích nikdo nesmí být sám.